

ХАСИБА ХРУСТИЋ*
Центар за правна и финансијска
истраживања
Београд

УДК 316.77:32.019.5
Прегледни рад
Примљен: 11.03.2018
Одобрен: 24.04.2018
Страна: 423-431

КАДА МЕДИЈСКИ ПОПУЛИЗАМ ПРАТИ ПОЛИТИЧКИ

Сажетак: Данас важну улогу у културној глобализацији имају медији развијених западних земаља који су претходница културне глобализације у освајању света. Циљ истраживања овог рада је медијска употреба исламофобије у функцији промоције популистичких политичких идеја и креирања слике о исламу као опасној и агресивној религији. Заstraшујућа медијска пропаганда и недоследно извештавање готово свих великих западних медија, како писаних, тако и електронских, које предводи амерички CNN, FOX, те британски BBC, као да желе истакнути како су сви муслимани „исламски терористи”, те сензационалистички користе посебну терминологију која се користи само за ислам као религију: „милитантни ислам”, „умерени ислам”, „исламски радикализам”, „исламски фундаменталист”. Незнање о исламу и недоследно медијско извештавање произвели су страх од ислама и муслимана, а тиме и гетоизацију муслимана у западним земљама.

Повезивање ислама са тероризмом и легално прихватање назива „исламска држава” уместо тзв. или самозвана „исламска држава”, а ригор се тумачи да је рат против тероризма у ствари рат против ислама. Недоследно медијско извештавање довело је до тога да је ислам у свести многих, не само на Западу, већ и шире, постао синоним за насиље.

Кључне речи: исламофобија, популизам, тероризам, „исламски фундаменталиста”, тзв. „исламска држава”

Увод

Данас смо сведоци културне глобализације која се огледа, пре свега, у тежњи да се све културе света хомогенизују у једну. У остварењу тог циља важну улогу превасходно имају медији развијених западних земаља који су претходница културне глобализације у освајању света. Зато се овај рад бави медијском употребом исламофобије у функцији промоције популистичких политичких идеја и креирања слике о исламу као опасног, тако да је ислам окарактерисан као агресивна, милитантна и радикална религија. Исламофобија

---

* hrustic8@yahoo.com

као средство популистичке политике последица је незнања и манипулације незнањем.

У овом раду као метод истраживања коришћено је праћење медијског извештавања и пропаганде готово свих великих западних медија, како писаних, тако и електронских, које предводи амерички CNN, FOX, те британски BBC (изузетак су The Guardian и Independent), који сензационалистички користе посебну терминологију која се користи само за ислам као религију: „милитантни ислам”, „умерени ислам”, „исламски радикализам”, „исламски фундаменталиста”.

Често постављана питања и даље су актуелна, попут, може ли ислам да егзистира у демократском друштву и да ли је ислам компатибилан са демократијом? Међутим, демократски етос не би требало сводити нити изводити из религијских заповести. Муслимани у различитим земљама се суочавају са различитим проблемима, интересима и оријентацијама, те изводити из ислама демократске идеје или диктаторски карактер *ipso facto* показује антипропагандни однос према тој религији који почива на незнању и заблудама.

Медијска пропаганда у промоцији популистичких политичких идеја против ислама и терминологија везана за ислам

Након терористичког напада на Светски трговински центар 11. септембра 2001. године у Њујорку још више је продубљена исламофобија западног либералног света која имплицира предрасуде, ирационалну мржњу, страх и нетрпељивост према исламу и муслиманима. Тај догађај био је повод да се поново у већем интензитету актуелизује питање о односу између западних земаља према исламу као религији. Нарочито су медији ти који су у промоцији популистичких политичких идеја против ислама истицали предрасуде према исламу као опасној религији, која се означава као насилна политичка идеологија уместо као религија, што је продубљивало дискриминацију према муслиманима у западним земљама.¹

Не прави се разлика између верских питања од политичких, а веровање у ислам проглашава се фанатизмом. Међутим, исламска света књига Кур'ан је позивом да се верује једном Богу истакао захтев да се верује свим божијим посланицима, признаје их и међу њима нема разлике.²

Медијска пропаганда против ислама користи исламофобију као средство популистичке политике, а што је последица је незнања и манипулације незнањем. Незнање о исламу и недоследно медијско извештавање произвели су страх од ислама и муслимана. Та пропаганда незаобилазно укључује ко-

---

¹ Видети детаљније: Islamophobia: a challenge for us all (1997). London: The Report of The Runnymede Trust; L. Benstead, E. Lust, D. Malouche, G. Soltan and J. Wichmann (February 14, 2013). „Islamists Aren't the Obstacle”, *Foreign Affairs*.

² Видети: Kur'an, prevod Besima Korkuta (2001). VII издање, Rijaset Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini. Sarajevo: Izdavački centar El- Kalem.

ришћење посебне терминологије која се експлицитно примењује само за ислам као религију, попут: «милитантни ислам», «умерени ислам», «исламски радикализам», „либерални ислам», «исламски фундаменталиста», било да се ради о медијском извештавању или о политичком говору, што *de facto* представља неозбиљан приступ према исламу као религији, јер постоји ислам а не агресивни, милитантни, радикални или умерени ислам. Медијски или политички, окарактерисати и означавати ислам као агресивни, милитантни, радикални или умерени ислам, последица је не само незнања и манипулације незнањем, већ и циљева популистичке политике.³ Из те терминологије произилази да се може бити умерени верник, истински или фундаментални верник, радикални верник, и сл., што је *nonsens*. Ако би се аналитички појаснио термин „исламски фундаменталиста”, онда то значи да постоји и исламиста, односно припадник вере ислама који није фундаменталиста, неко ко апсолутно не верује у ислам, односно полуверник, делимични верник или исламиста неверник, односно непотпуни верник. Није ли верник само онај који је одан својој вери и ко истински верују у своју веру? Да ли је уопште могуће бити верник који не верује у своју веру, онда је то полуверник или делимични верник.

Под термином: „либерални ислам” западне демократије подразумевају ислам који је прилагођенији захтевима западњачког модерног живота, отворенији за оне који исказују неслагање према исламу, то је нека врста Западу пожељног и прихватљивог ислама. Та терминологија се уклапа у слику света у којој су САД и друге развијене западне земље и њихов друштвени поредак, вера и начин живота једини исправан модел живљења који осликава универзално добро. Са појавом те терминологије везане само и једино за ислам појавили су се и експерти за ислам и „исламски тероризам” у безбедносним агенцијама, медијима и научним институтима.⁴

Медијска популистичка пропаганда против ислама тероризам се поистовећује и повезује са исламом, тако да је у том смислу „рат против тероризма” *a priori* рат против ислама. Огранизација Ал-Каида (Al-Qaeda) назива се исламском организацијом. Међутим, те предрасуде и заблуде не би требало везати за ислам и муслимане, јер није ислам *sui generis* то што чине поједини муслимани, нити је сваки муслиман ексклузивни представник ислама, а поготово није тероризам иза којег се крију групе које га чине и правдају употребу насиља исламом дајући себи називе „исламска држава” и тиме већи значај за неоправдану употребу ислама као религије. Медијски дискурс у функцији популизма ради креирања слике ислама као опасног и повезивање ислама са тероризмом, као и прихватање назива „исламска држава” уместо тзв. или самозвана „исламска држава”, довели је до тога да је ислам у свести многих, не само на Западу, већ и шире, постао синоним за насиље. У својој суштини мржња често долази из незнања и почива на заблуди (Spinoza, 2011: 171). Међутим, супрот-

³ Таква пракса извештавања западних земаља примењује се и у Србији: Бошко Јакшић (17.08.2013). «Исламско лице арапског пролећа», *Политика*, Интернет: <http://www.politika.rs/rubrike/Svet/Islamsko-lice-arapskog-proleca.sr.html>. 24.08.2013.

⁴ Видети: Mohammed's MONSTERS (2004). Green Forest: The Ariel Center for Policy Research, Balfour Books.

но тој медијској популистичкој пропаганди против ислама, захтев да се чини добро а не зло универзалан је принцип ислама као вере. Ислам је вера која у бити почива на принципима ненасиља, мира и опроста.

Верски идентитет терориста

Верски идентитет терориста наглашен је само када су у питању муслимани. Муслимани у медијима развијених западних земаља редовно су негативци.⁵ Недоследно медијско извештавање прихвата тезу да је исламистички тероризам производ религије.

Медијско популистичко извештавање произвели су страх од ислама и муслимана, а тиме и гетоизацију Муслимана у западним земљама, што су истакли и многи стручњаци у својим академским истраживања, укључујући Edwarda Saida, Davora Marka, Asefa Bayata, Mohamada Elmasrija, Bensteda Lindsaya, Ellena Lusta, Dhafera Malouchea, Gamala Soltana, Jakoba Wichmanna, и других. Резултати тих истраживања показују да су муслимани у западним медијима често приказани као насилни, заостали фундаменталисти, који су претња за западну цивилизацију. Ислам се у извештавању западних медија спомиње само како би се довео у везу с неким злочиним, а муслимани се ретко спомињу у позитивном контексту. На тај начин, антимуслиманске осјећаје и злочине подстиче једнострано и сензационалистичко западно медијско приказивање ислама и муслимана.⁶

У својој књизи „Кривотворење ислама” Edward Said појашњава познате догађаје и феномене везане уз ислам и његову интерпретацију на Западу: између осталог, америчко-ирански конфликт, америчку и западну медијску опседнутост „опасношћу” од ислама и рад појединих развиканих и познатих стручњака за ислам као површан и шарлатански.⁷

Инквизиција, која је мучила и убијала не може се ничим оправдати, као што се не могу правдати ни кампови смрти нацистичке Немачке. Да ли се због тога хришћанство *ipso facto* називало «геноцидним хришћанством», «нацистичким хришћанством», да ли се данас било који терористички напад изведен од стране појединаца или разних група на Западу повезује са неком религијом, како се то ради са исламом? Убица Андерс Бехринг Бреивик учинио је стра-

---

⁵ Видети детаљније: M. Elmasry (11.02.2015). «Muslimani u zapadnjačkim medijima redovno negativci», *Al Jazeera Balkans*.

⁶ Овај проблем детаљно је обрађен у следећим радовима: Islamophobia: a challenge for us all (1997). London: The Report of The Runnymede Trust; E. W. Said, Krivotvorenje islama, prevod. Izdavač: V.B.Z. d.o.o., 2003. Biblioteka: Tridvajedan; A. Bayat (2007). „Islam and Democracy: What is the Real Question?”, *Isim Paper* 8, Amsterdam University Press; D. Marko, Stereotipi i predrasude u medijima prema islamu: Zar na zapadu postoji neki drugi Bog? (2009). Sarajevo: Media plan institut iz Sarajeva, uz podršku regionalnog programa za medije Fondacije Konrad Adenauer u Sofiji; L. Benstead, E. Lust, D. Malouche, G. Soltan and J. Wichmann (February 14, 2013). „Islamists Aren't the Obstacle,,, *Foreign Affairs*,; M. Elmasry (11. Februar 2015), «Muslimani u zapadnjačkim medijima redovno negativci». *Al Jazeera Balkans*.

⁷ Видети: E. W. Said (2003): Кривотворење ислама, превод. Издавач: V.B.Z. d.o.o., Biblioteka: Tridvajedan.

шан злочин у Норвешкој и делимично га је објашњавао и правдао хришћанством. За њега медији нису извештавали да је у питању хришћански терориста. Терористичке акције ИРА-е медији нису извештавали као „католички тероризам”⁸.

Након Првога светског рата политичка теологија доживела је заокрет и жеља да се овлада будућношћу почела је продуцирати теолошка оправдања за најгоре и најбезбожније идеологије тог времена, нацизам и комунизам. Чак су се и стабилне и успешне демократије, показале рањивим на политички месијанизам и теолошка оправдања за те појаве. Након Првог светског рата либерална је грађевина већ постала климава и убрзо се и урушила. Када је Хитлер дошао на власт, већина протестантских теолога користили су исту месијанску реторику као и нацисти.

Модерна либерална демократија која се формирала након завршетка Другог светског рата није у стању да прихвати свет у којем је Кур’ан позивом да се верује једном Богу покренуо један од највећих преображаја у историји човечанства.⁹ Кур’анско учење има властиту логику и протеже се на сва подручја која заокупљају људски дух. Кур’ан је својим упутствима *in corpore* актуелизовао велики број питања која се тичу природе и човека, те развоја људске културе и духовности уопште. Ислам као вера обликује политику важних муслиманских држава, утиче на ставове муслиманских верника који живе у западним земљама.

Данас се западни либерално-демократски поредак сматра јединим легитимним. Једини начин да се контролишу страсти које из религије прелазе у подручје политике јесте да се политички живот одвоји од религије. То би се требало догодити унутар институција на Западу и у свести Западняка. Управо зато би западне земље због њихове политике имиграције, у којима живе милиони муслимана којима је тешко уклопити се у друштва која не признају захтеве засноване на њиховој религији, морале изнаћи начин да прихвате ту чињеницу. Данас су на дневном реду питања како решавати те проблеме демократије и уважавања различитости.

Културна глобализација и исламофобија

Сведоци смо културне глобализације која се огледа, пре свега, у тежњи да се све културе света хомогенизују у једну. У остварењу тог циља важну улогу превасходно имају медији развијених западних земаља који се популистички истичу као претходница културне глобализације у освајању света (Арацки, 2012: 357-377). Они популистички опредељују битне категорије, као што су: «људска права», «демократија», «недемократија», «цивилизацијске вредно-

⁸ Тај став је изнет у интервјуу са др. Енесом Карићем, редовним професором Факултета исламских наука Универзитета у Сарајеву у *Новостима* (14. просинца 2015). Интервју: Енес Карић: „Мултикултуралност показује да нема изабраног народа”.

⁹ Видети детаљније: Kur’an, prevod Besima Korkuta (2001). VII izdanje, Rijaset Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini. Sarajevo: Izdavački centar El- Kalem.

сти», и др. Намећу своје моделе у свим областима живота *in continuo* на начин да су инструмент културне и информативне хегемоније.

Религије се често злоупотребљавају као средство за хомогенизацију људи у борби против другог и другачијег. Историја нам је показала да се учење једне те исте религије може користити да се људи подигну на невиђене степене хуманости, али исто тако религија се користи како би се умирила савест због почињених злочина и насиља над другима. Чињеница је да се религија користила као мотив или моћ да покрене људе под којим су вођени ратови, а када је религија постала слаба, национализам, фашизам, комунизам и остале идеологије, једнако као и економски интереси, заузели су њено место.

Исламофобија постала је толико уобичајена и прихваћена да представља владајући систем размишљања у западним земљама. С обзиром на оно што знамо о западном медијском популистичком приказивању ислама и муслимана, приказивање западних медија је важан узрочник антимуслиманских осјећаја које ти медији подстичу једностраним и сензационалистичким негативним приказивањем ислама и муслимана.¹⁰ Насупрот томе, ислам је религија мира. Та је чињеница садржана како у исламским учењима тако и у самом имену „ислам”. Термин ислам у бити значи покорити се, предати своју вољу вишој истини и тако постићи мир са собом и са свим око себе. Ислам посебно потенцира ненасиље, мир и вредности као што су: правда, стрпљивост, морална одговорност за дела, добротинство, опраштање и покајање. У исламу је инволвирана институција одбрамбеног рата. Мир је увек био и јесте изворни концепт и крајњи циљ ислама. Рат се може и мора водити да се сузбије агресија и заустави тлачење, али само као последње средство (Кур'ан, превод, 2001: 13). Важно учење ислама почива на принципима опроста, мира и ненасиља.

Незнање о исламу, недоследно медијско извјештавање и површно новинарство произвели су страх од ислама и муслимана, а тиме довели и до гетои-зације муслимана у многим западним земљама. Верска нетолеранција није последица религиозности, већ недостатка религиозности. Подвести све муслимане да су опасност од тероризма, да су узрок страха од насиља и објавити перманентно стање рата против муслимана, неутемељено је, поготово повезивати ислам са тероризмом, без обзира како се представљају они који се крију иза ислама чинећи разна недела, јер у бити ислам забрањује насиље. Енес Карић, професор Факултета исламских наука Универзитета у Сарајеву, истиче да Кур'ан није крив за ригидна тумачења која се из њега изводе.¹¹ Као што ни Friedrich Nietzsche није крив за фашистичка читања његових деела, нити је „Капитал” Karla Марха крив за Стаљинове гулаге.

Муслимани у различитим земљама се суочавају са различитим проблемима, интересима и оријентацијама, те изводити из ислама антидемократске

---

¹⁰ На медијско популистичко приказивање ислама и муслимана, западних медија као важном узрочнику антимуслиманских осјећаја посебно је истакнуто у радовима: *Islamophobia: a challenge for us all* (1997). London: The Report of The Runnymede Trust; L. Benstead, E. Lust, D. Malouche, G. Soltan and J. Wichmann (February 14, 2013). „Islamists Aren't the Obstacle,, *Foreign Affairs*.

¹¹ Видети: Intervju sa dr. Enesom Karićem, redovnim profesorom Fakulteta islamskih nauka Univerziteta u Sarajevu: „Multikulturalnost pokazuje da nema izabranog naroda” (14. prosinca 2015). *Novosti*.

идеје или диктаторски карактер је *ab absurdo* и показује популистички пропагандни однос према тој религији. Мада је утицај Кур'ана на људску мисао, културу и развој несагледив, нажалост, тај утицај до данашњих дана није у потпуности проучен.

Доминација и моћ западних медија заснована је, пре свега, на развоју војне и комуникационе технологије. Презентација оружја, моћи и медијска популистичка хајка постали су важнији од презентације чињеница. Успостављена је техничка контрола над историјом у смеру рата као перманентног стања реалности (Ђоровић, 2012: 62-80).

На овом степену развоја цивилизације поражавајуће је да хуманизација времена и простора није главни смисао живота разумних бића. Историја човечанства постала је историја нетрпељивости, нетолеранције, страха, историја насиља, злочина и ратова. Рат против тероризма, несреће, сиромаштво, криза и недостатак хуманизма довели су до тога да се западна демократија извози бомбардерима. Борећи се за људска права, САД је у Ираку преполовио број деце. Либерализам и демократија западњачког стила нису допринели реализацији хуманистичких идеала. Међутим, без обзира што је на међународној сцени присутан колонијални приступ према муслиманским земљама не поштујући њихову сувереност, и насупрот оправдањима политике доминације и империјалне експанзије који су бесомучном манипулативном медијском кампањом довели до урушавања међународног права. Западна демократија управо у односу према тим земљама показала је свој провинцијални карактер јер своје вредности намеће као универзалне и једине исправне. *Summa summarum*, развијене западне земље сматрају муслиманска друштва неспособним за модернизацију, а ислам као херметички затворен скуп текстова, доктрина и пракси (Bayat, 2007: 7).

Од укупне избегличке популације у свету, данас Муслимани сачињавају близу седамдесет процената, што је последица ратних стања и сукоба у прошлости па све до америчке инвазије на Ирак и Афганистан, а затим и тзв. Арапског пролећа и ратних сукоба у Сирији..

Паул Вирилио пишући о рату у својој књизи *City of Panic* сматра да је сваки град, било где да је, потенцијална мета политичког и технолошког терора.¹² Раскаланим мењањем историје, проширивањем гето заједница, сталним надзором, људи постају засићени глобализацијом и да буду милитаризовани увек и свуда, засићени од медија који фабрикују свет страха.

Закључак

Медијска популистичка пропаганда против ислама тероризам поистовећује се и повезује са исламом. Погрешна интерпретација ислама од стране западних медија довела до стварања посебне терминологије која се користи само за ислам као религију. Не постоји дефиниција шта је то «милитантни ислам»,

¹² Детаљније видети: P. Virilio (2005). *City of Panic*, Oxford-New York. Berg Publishers.

«умерени ислам», «исламски радикализам», «исламски фундаменталиста» у односу на ислам као религију. Медији развијених западних земаља су претходница културне глобализације у освајању света на начин да су инструмент информативне хегемоније. С обзиром на оно што знамо о западном медијском популистичком приказивању ислама и муслимана, с једне стране, и о утицају медија, с друге, то приказивање западних медија произвело је антимуслимански став тако да је ислам у свести многих, не само на Западу, већ и шире, постао синоним за насиље.

Зато академски дискурс о сламу „као опасној религији« би морао објаснити зашто је расправа о исламу још увек једнодимензионална. Потребно је, бар на равни терминологије, у медијима радити на „деисламизацији” дела тероризма. Затим, иако је утицај Кур’ана на људску мисао, културу и развој несагледив, нажалост, тај утицај до данашњих дана није у потпуности проучен.

На овом степену развоја цивилизације поражавајуће је да хуманизација времена и простора није главни смисао живота разумних бића. Историја човечанства постала је историја нетрпељивости, нетолеранције, страха, насиља, историја злочина и ратова.

Либерализам и демократија западњачког стила нису допринели реализацији хуманистичких идеала. На међународној сцени присутан је колонијални приступ према муслиманским земљама не поштујући њихову сувереност, политике доминације и империјалне експанзије су манипулативном популистичком медијском кампањом довели до урушавања међународног права. Западна демократија је управо у односу према тим земљама показала свој провинцијални карактер јер своје вредности намеће као универзалне и једине исправне, што је *нонсенс* у односу на поимање и опстанак различитости.

Литература:

1. Aracki, Zoran (2012). „Mas–mediji kao globalizacijski gubitnici”, *Kultura*, br. 138. Beograd: Zavod za razvoj kulture.
2. Bayat, Asef (2007). „Islam and Democracy: What is the Real Question?”, *Isim Paper* 8, Amsterdam University Press.
3. Benstead, Lindsay, Ellen M. Lust, Dhafer Malouche, Gamal Soltan and Jakob Wichmann (February 14, 2013). „Islamists Aren't the Obstacle”, *Foreign Affairs*,
4. Elmasry, Mohamad (11. Februar 2015). «Muslimani u zapadnjačkim medijima redovno negativci», *Al Jazeera Balkans*.
5. Đorović, Biljana (2012). „Kibernetски еугенизам култура у Бермудском тролгу и нестанак човека”, *Kultura*, br. 137, Beograd: Zavod za razvoj kulture.
6. Islamophobia: a challenge for us all (1997). London: The Report of The Runnymede Trust.
7. Jakšić, Boško (17.08.2013). „Islamsko lice arapskog proleća”, *Politika*,
8. Internet: 24.08.2013. <http://www.politika.rs/rubrike/Svet/Islamsko-lice-arapskog-proleca.sr.html>
9. Kur’an (2001). VII izdanje. Prevod Besim Korkut, Rijaset Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini: Sarajevo: Izdavački centar El- Kalem.

10. Marko, Davor (2009). Stereotipi i predrasude u medijima prema islamu: Zar na Zapadu postoji neki drugi Bog? Sarajevo: Media plan institut iz Sarajeva, uz podršku regionalnog programa za medije Fondacije Konrad Adenauer u Sofiji.
11. Mohammed's MONSTERS (2004). Green Forest: The Ariel Center for Policy Research, Balfour Books.
12. Novosti (14. prosinca 2015). Intervju: Enes Karić: „Multikulturalnost pokazuje da nema izabranog naroda”.
13. Said, W. Edward (2003). Krivotvorenje islama. Prevod. Izdavač: V.B.Z. d.o.o., Biblioteka: Tridvajedan.
14. Spinoza, Baruh (2011). Kratka raspava o Bogu, čoveku i njegovoj sreći, Beograd: Dereta.
15. Virilio, Paul (2005). City of Panic. Oxford-New York: Berg Publisher.

WHEN THE MEDIA POPULISM FOLLOWS THE POLITICS POPULISM

Summary: After the terrorist attack on the World Trade Center on September 11, 2001 in New York, the Islamophobia of the Western liberal world is deepening, which implies prejudice, irrational hatred, fear and intolerance towards Islam and Muslims. The aim of this paper is to research the media use of Islamophobia in the function of promoting populist political ideas and creating an image of Islam as dangerous, so that Islam is characterized as an aggressive, militant and radical religion. Islamophobia as a means of populist politics is the result of ignorance and manipulation based on ignorance. In this paper, as a method of research, monitoring of media reporting and propaganda of almost all major Western media, both written and electronic is used, primarily of the US CNN and FOX, and the British BBC, who in a sensationalistic way employ a specific terminology that is used only for Islam as a religion: „Militant Islam”, „moderate Islam”, „Islamic radicalism”, „Islamic fundamentalist”. Ignorance about Islam and inconsistent media coverage have produced fear of Islam and Muslims, and thus the ghettoisation of Muslims in Western countries, as pointed out by many experts in the academic studies, including Edward Said, Davor Marko, Asef Bayat, Mohammad Elmasrija, L. Benstead, E. Lust, D. Malouche, G. Soltan, J. Wichmann, and others.

What some Muslims do cannot be considered as sui generis of Islam, and especially not the terrorism, behind which certain groups are hiding and using Islam to justify the violence, calling themselves an „Islamic state”. Linking Islam with terrorism and legally accepting the term „Islamic State” instead of the so-called „Islamic State” or the self-proclaimed „Islamic State”, means that the war on terrorism is a priori interpreted as a war against Islam. The paper also analyzes the ethically problematic phenomenon that the religious identity of terrorists is emphasized only when it comes to Muslims, while, for example, the killer Anders Breivik, who committed a terrible crime and partly justified it with Christianity, was not shown as a Christian terrorist in the media. Inconsistent media reporting has led Islam to become synonymous with violence in the consciousness of many people, not only in the West, but also beyond. On the contrary, Islam rests on the principles of non-violence, peace and forgiveness. Therefore, the academic discourse on „Islam as a dangerous religion” should explain why the debate on Islam is still one-dimensional.

Key words: Islam, Islamophobia, populism, „islamic fundamentalist”, terrorism, so-called „Islamic State”

